ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

«Στο «πανδοχείο» της Εκκλησίας»

Η ευαγγελική περικοπή από το κατά Λουκά Ευαγγέλιο (Λκ. ι΄ 25-37) είναι η γνωστή στους περισσοτέρους ως του «καλού Σαμαρείτου».

Ένας άνθρωπος κατέβαινε από τα Ιεροσόλυμα στην Ιεριχώ και έπεσε σε ενέδρα ληστών, οι οποίοι δεν του πήραν μόνο τα χρήματα που είχε, αλλά και τα ρούχα, αφού τον τραυμάτισαν, τον άφησαν μισοπεθαμένο. Συμπτωματικά μετά από λίγο περνάει ένα ιερέας της ιουδαϊκής θρησκείας, είδε τον τραυματισμένο, αλλά αδιαφόρησε. Μετά από λίγο περνά από τον ίδιο δρόμο ένας Λευίτης, άνθρωπος που υπηρετούσε στο ναό και βοηθούσε τους ιερείς στη λατρεία και φέρθηκε κι αυτός το ίδιο με τον πρώτο. Τρίτος στη σειρά περνά από τον ίδιο δρόμο ένας Σαμαρείτης και μόλις είδε τον τραυματισμένο, τον συμπόνεσε. Πήγε κοντά του, έπλυνε τις πληγές του με κρασί, τις άλειψε με λάδι και τις έδεσε με επιδέσμους. Τον σήκωσε μετά, τον ανέβασε πάνω στο ζώο με το οποίο ταξίδευε, και τον μετέφερε σε ένα ξενοδοχείο. Την επομένη μέρα το πρωί πριν ξεκινήσει να φύγει, πλήρωσε τον πανδοχέα με δύο δηνάρια, δίνοντας την εντολή να τον περιποιηθεί μέχρι να γίνει καλά και στην επιστροφή του ταξιδιού του, θα ξεπλήρωνε ό,τι έχει επιπλέον ενδεχομένως είχε ξοδευτεί για τις ανάγκες του αγνώστου σε όλους τραυματία.

Ο «Καλός και εύσπλαχνος Σαμαρείτης» είναι ό ίδιος ο Χριστός, που κατέβηκε από τον ουρανό στην φρικώδη κοιλάδα της ανθρώπινης αθλιότητας, για να σώσει τον καταρρακωμένο από την αμαρτία άνθρωπο.

Εξ αιτίας της άπειρης αγάπης Του, προσέφερε τη διδασκαλία Του σαν το λάδι για να καταπραϋνει τους πόνους μας και έχυσε το πανάγιο αίμα του, σαν το κρασί που δέχτηκε στις πληγές του ο άγνωστος τραυματίας, για να καθαριστούν οι ρύποι της ψυχής του καθενός από εμάς. Πάνω στους ώμους του μας μετέφερε, προκειμένου να αποθεραπευτούμε στο πανδοχείο της Εκκλησίας. Μας εμπιστεύτηκε στα χέρια των υπηρετών, των διαδόχων Του Κληρικών, που ο ίδιος εγκατέστησε.

Στην παραβολή ο Σαμαρείτης γίνεται αυτοθυσία για έναν άγνωστο τραυματία, αλλά στα μάτια του Θεού κανένας από εμάς δεν του είναι

άγνωστος και θυσιάζεται στο Γολγοθά για τον καθένα ξεχωριστά και προσωπικά.

Μας άφησε τα σωστικά και αγιαστικά μέσα της Χάριτος στη διάθεση των αρρώστων. Το άγιο Βάπτισμα απαλλάσσει την ψυχή μας από την καταδίκη του προπατορικού αμαρτήματος. Η μετάνοια και η Εξομολόγηση καθαρίζει την ψυχή και απεργάζεται την μυστική μας ένωση με τον Σωτήρα.

Εκεί μέσα στο πανδοχείο της Εκκλησίας όλα τα μέσα οδηγούν σταθερά στην κατάσταση της ένωσης του ανθρώπου με τον Θεό, στο καθ΄ ομοίωση, στην αιωνιότητα.

Τόσο πολύ αγάπησε ο Θεός τον άνθρωπο που θυσιάστηκε γι αυτόν και προσφέρθηκε ο Ίδιος όπως ακριβώς ο «Καλός Σαμαρείτης» της παραβολής. Όταν κι ο άνθρωπος αγαπήσει τον Θεό, τότε λιώνει από την καρδιά τον πάγο της αδιαφορίας για τους συνανθρώπους του και γίνεται θυσία για όλους.

ΕΚ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ Φ. Ν. Θ.
Αρχιμανδρίτης Χερουβίμ Γούπας